

mentumokat, fényképeket, rajzokat, könyveket, műszereket, gyártott termékeket, berendezések működő makettjeit, elismeréseiket, sok-sok egyéb ipari örökségi anyagot.

Az állandó kiállítás népszerű a városi és a hazai látogatók körében, és eddig 20 ország látogatói is megtekintették. Nagy sikerűek voltak az időszaki kiállítások is, pl. a Diósgyőri Gimnáziumban, a Diósgyőri Gépgyárban, a Herman Ottó Múzeumban és az MMKK Műszaki és Közlekedési Múzeum Kohászati Gyűjteményében.

Az Alapítvány legjelentősebb rendezvénye a *Fazola Henrik* gyáralapító tiszteletére évente tartott Fazola Fesztivál. A tizennégy alkalommal megrendezett fesztivál egyrészt hagyományápoló, másrészt pedig a város műszaki-kulturális értékeit népszerűsítő rendezvény. A hagyományápoló és múzeumpedagógiai programok, a látványcsapolás, interaktív formázási, öntési, kovácsolási, hengerlési bemutatók, a sikeres miskolci társaságok bemutatkozása, a kulturális és környezetvédelmi rendezvények, az erdei iskola nagyban fokozzák a látogatók érdeklődésének felkeltését. Az idősebb korosztály mellett az ifjúság az az igen jelentős réteg, akik a Miskolc város újraiparosításáról igen jelentős információt kaphatnak.

Igen jelentős az Alapítvány könyvkiadási tevékenysége, eddig nyolc ipartörténeti könyvet jelentettek meg. Kiadták

a Diósgyőri Gépgyár történetét, a Diósgyőri Vasgyár *Boros Árpád* által szerkesztett ipartörténeti könyveit és fényképes kiadványait, híres miskolci professzorok munkásságát mutatták be. Két kiadvány van kiadásra előkészítve.

Az Alapítvány széleskörű kapcsolatot épített ki a Miskolc m.j.v. önkormányzatával, a Polgármesteri Hivatallal, a városi kulturális és idegenforgalmi intézményével, a sajtó munkatársaival. Ilyen például a Salkaházi Program, a múzeumok éjszakája, kiállítások rendezvények szervezése.

Igen szoros munkakapcsolat épült ki az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület helyi szervezetével, az MMKM Kohászati Gyűjteményével, a Kohász Baráti Körrel, a Miskolci Egyetemmel, az Északerdő Zrt.-vel, a Diósgyőri Gimnáziummal, a Miskolci Fazola Henrik Építőipari és Művészeti Szakgimnázium és Szakközépiskolával, a Fügedi Márta Népművészeti Egyesülettel.

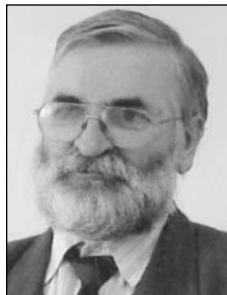
A 2020-as év igen jelentős és kiemelkedő év Miskolc város történetében. 250 évvel ezelőtt, 1770. július 28-án írta alá *Mária Terézia* az Ómassai Vasmű alapítási dokumentumát. A Fazola Henrik által létrehozott mű fejlődésével jelentősen hozzájárult Miskolc nagyvárossá válásához. Ezt az évfordulót Miskolc egyik legjelentősebb eseményeként kívánják megünnepelni.

Harcsik Béla, Sipos István

■ KÖSZÖNTÉSEK

70. születésnapját ünnepelte

Boross Péter 1950. augusztus 5-én született Pécsen. A Debreceni Református Kollégium Gimnáziumának elvégzése után 1975-ben szerzett technológus kohómérnöki oklevelet, majd 1985-ben hőkezelő szakmérnöki oklevelet a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen.

A Dunai Vasmű Lőrinci Hengerművében kezdett dolgozni technológus beosztásban. 1976 és 1993 között mindig a szakmában maradván több állami és magáncégnél dolgozott, többek között az Alumíniumárugyár Tiszafüredi gyáregységében, az Április 4. Gépipari Művek Kiskunfélegyházi Vegyipari Gépgyárában, a Csepel Autógyárban, a BIOPRESS Mérnökirodában, ahol két szolgálati szabadalmát is elfogadták. 1992-től a Vasipari Kutató és Fejlesztő Vállalat anyagvizsgáló- és hegesztési osztályán tudományos munkatárs volt.

1993-ban pályázatot nyert a Dunaferr Lőrinci Hengermű Kft. főtechnológusi állására, amelyet 2008-ig látott el. Irányítása alatt felépítették a nagynyomású revétlenítő berendezést, bevezették a normalizáló hengerlést szabályozott hőmérséklet-vezetéssel a növelt folyáshatárú durvalemezek gyártására, valamint az ISO 9000 szabványsorozat szerinti minőségirányítási rendszert, aminek kidolgozásában tevékenyen részt vett.

2008-tól a KÖZGÉP minőség-ellenőrzési osztályának

lett a vezetője, ahol több Duna-, Tisza-híd és autópálya völgyhíd ellenőrzési munkáit irányította.

2010-től 2020-ig a Flansch Tech Kft.-ben vállalt munkát. Itt üzemfenntartási, üzemfejlesztési feladatokat látott el. Irányítása alatt készült el a csepeli kovácsoló üzem hűtővízrendszerének teljes rekonstrukciója, vízlágyítótelep kiépítésével és üzembeállításával. Korszerű hőkezelő kemencesor telepítésével a hőkezelést is megoldották üzemben belül. Az energiafelhasználás nagymértékű növekedtével energetikus munkát látott el végleges nyugalomban vonulásáig.

Munkája során több előadása hangzott el konferenciákon, szimpóziumokon.

1972-óta tagja az OMBKE-nek, alapítója és azóta vezetője tagja az OMBKE Vaskohászati Szakosztály budapesti helyi szervezetének. 2002-ben a Vaskohászati Szakosztály titkárának választották, amely munkát azóta folyamatosan ellátja.

Az egyesületi és szakmai munkája alapján 2004-ben az OMBKE Debreceni Márton-éremmel, az MVAE 2006-ban „Vaskohászatiért” éremmel tüntette ki. 2008-ban Szent Borbála-emlékérem kitüntetésben részesült. Hűségesebb egyesületi tagságáért 2012-ben Sólz Vilmos-emlékéremmel jutalmazták, majd 2016-ban Miniszteri Dicséret oklevelet kapott.

Katkó Károly 1950-ben született Nagyesztergáron. Bányász árvaként nőtt fel, édesapja 1960-ban bányabalesetben vesztette életét. Tanulmányait a bánya ösztöndíjjával végezte. 1969-ben érettségizett a Veszprémi Vegyipari- és

Színesfémipari Technikum színesfémipari tagozatán és szerzett technikus oklevelet. A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karán tanult tovább, ahol 1974-ben szerzett diplomát, kohómérnöként, öntész szakon.

1974-től Pápán, Kupon, majd 1977-től Budapesten, a GM Soroksári Vasöntődjében és annak jogutódjánál dolgozott. 1998-tól a saját tulajdonú K.+K.-Vas Kft. ügyvezető igazgatója. Cége 1998-tól tagja a Magyar Öntészeti Szövetségnek.

Hosszú éveken át a Magyar Öntőnapok Kiállítás és Konferencia társszervezője; 2010-től 2018-ig az OMBKE Öntészeti Szakosztály vezetőjeként, a MÖSZ elnökségi üléseinek állandó meghívottjaként vett részt az elnökség munkájában. MÖSZ tisztújításokon több ízben jelölő bizottsági tagként, egy ízben bizottsági elnökként segítette a tisztújítás munkáját.

Az OMBKE-nek 1972 óta tagja. Újraalapítója, majd 1983 és 1989 között titkára az Öntészeti Szakosztály soroksári helyi szervezetének. Alapítója és egyúttal titkára az Öntészeti Szakosztály budapesti helyi szervezetének 1993-tól 1999-ig. 1999-től két cikluson át az Öntészeti Szakosztály titkára, majd két cikluson át elnöke. 2018 óta a szakosztály alelnöke. 1999-től 2018-ig az OMBKE Választmányának tagjaként tevékenykedett.

Az Öntészeti Szakosztály alapításának 50 éves és 60 éves ünnepségeinek társszervezője. Az immár több évtizedes hagyományra visszatekintő, Lillafüreden megrendezésre kerülő OMBKE Bányász-Kohász Konferencia és Bál társszervezője.

OMBKE kitüntetései: OMBKE oklevél, 1996; OMBKE emlékplakett, 2005; z. Zorkóczy Sámuel-emlékérem, 2007; Sóltz Vilmos-emlékérem (40 éves OMBKE tagságért), 2012; OMBKE emlékérem kitüntetésben részesült cége 2016-ban, mint az OMBKE pártoló tagja; Szent Borbála miniszteri kitüntetés 2008; OMBKE Öntészeti Szakosztályért emlékérem 2009.

Katkó Károly az 1969. évi egyetemi tanulmányainak megkezdése óta a mai napig a kohászat, azon belül is az

öntészet és azt kiszolgáló háttérpar területén dolgozik, immár 52 éve, nagy teherbírású, szinte fáradhatatlan a munkájában, megbízható, szavatartó, kitartó, anyagilag nagyvonalú, meghatározóan pozitív kisugárzású, segítőkész.

Katkó Károly szakmai sikereihez a biztos háttérrel szerzett családjá adja, felesége, akivel 42 éve házasságban, fia és két unokája.

Pordán Zsigmond 1950. december 24-én, Császáron született. 1969-ben színesfémipari technikus oklevelet szerzett a Veszprémi Vegyipari Technikum színesfémipari szakán.

A technikumi évek alatt és a Tatabányai Alumíniumkohóban végzett nyári munka során ismerte meg és „szeretett bele” az alumíniumipari szakmába, ami végigkísérte egész életútját.

1969-ben felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem kohómérnöki karára, ahol 1974-ben öntőmérnöki diplomát szerzett. 1974-től a GAMMA Művek kisbéri alumíniumöntődjének vezetője volt. Irányítása alatt egy új, jelentős öntődei bázis alakult ki Kisbéren. 1978-ra a termelési volumen elérte az 1500 tonnát. Az öntőde jelenleg is – Kisbéri Fémművek néven – működik.

1983-ban gazdasági mérnöki diplomát szerzett a Budapest Műszaki Egyetemen.

1991-ben Tatabányán megalapította a P-Metál Kft.-t, ami családi vállalkozásként jelenleg is működik és folyamatosan fejlődik. 2020-ban a P-Metál Kft. elnyerte a MÖSZ-díjat.

Három cikluson keresztül tagja volt a MÖSZ elnökségének és két cikluson keresztül az OMBKE öntészeti szakosztályának, ahol alelnöki feladatot látott el.

Jelenleg a VOSZ Komárom-Esztergom megyei szervezetének elnöke, valamint a Komárom-Esztergom megyei Kereskedelmi és Iparkamara elnökségének tagja.

2008-ban a Magyar Gazdaságért díjjal, 2013-ban a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki. 2016-ban Tatabánya Város rangos díját, az Ezüst Turul Díjat kapta meg.

Felhívás az OMBKE valamennyi tagjához

Tisztelt Tagtársak!

Mint ahogyan az általánosan kihirdetésre került, a „SARS COV-II-19” koronavírus okozta járvány megfékezésére és káros hatásainak csökkentése érdekében Magyarország Kormánya számos, szigorú korlátozó rendelkezést tett, melyek megtartását akár kényszerítő eszközökkel is biztosítja az emberi élet védelmében. Egyesületünket ezek közül a rendkívüli intézkedések közül leginkább a teljeskörű rendezvény-tilalom és a gyülekezés korlátozása érinti. A fentieknek megfelelően, jelenleg,

2020. november 10. nap éjféltől, 2020. december 10. nap éjfélig az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület egészére is teljeskörű rendezvénytilalom lép életbe.

Kérem valamennyi tisztséget viselő Egyesületi Vezetőtársamat és Tagtársamat a járványügyi rendelkezések Egyesületünkön belüli maradéktalan megtartására és megtartására.

Jó szerencsét!

Dr. Hatala Pál elnök